

Risikoopfattelser og -kommunikation om bekæmpelsesmidler

(English version below)

Hvordan skal man kommunikere, hvis man vil have folk til at kende til de risici, som er forbundet med brugen af bekæmpelsesmidler, og have dem til at justere deres adfærd derefter? Det spørgsmål vil vi bidrage til at svare på gennem dette forskningsprojekt, der anvender en palette af forskellige metoder. I projektets første del undersøger vi gennem fokusgruppeinterview, hvorfra almindelige danskere får oplysninger om bekæmpelsesmidler, hvordan de opfatter bekæmpelsesmidler, herunder de risici, som er forbundet med dem, og hvordan deres kilder til information hænger sammen med deres opfattelser af risici ved bekæmpelsesmidler. Folk har vidt forskellige vaner i forhold til, hvor meget og hvor de opsøger information i en hverdag, der rummer utallige informationskanaler, og de påvirkes også forskelligt af den information, de møder. Derfor er deres opfattelser af bekæmpelsesmidler og de risici, som er forbundet med dem, både et spørgsmål om, hvor de får information fra, og hvordan de forholder sig til informationen. Fokusgrupperne vil vise, hvilke informationskanaler og hvilke individuelle faktorer der er væsentlige at inddrage i den næste del af projektet. Herefter undersøges vha. en spørgeskemaundersøgelse blandt et repræsentativt udsnit af den danske befolkning, om resultaterne fra fokusgrupperne gælder for danskerne generelt.

Når projektet har sikret viden om, hvor danskerne møder information om bekæmpelsesmidler, og hvordan de forholder sig til og tolker den information, er næste skridt at undersøge, hvordan man kan sikre en kommunikation om bekæmpelsesmidler, der tiltrækker folks opmærksomhed, og som reducerer potentielle fejlopfattelser, og som ændrer folks intentioner i retning af at følge de anvisninger, som kommer fra myndighederne. Vi undersøger det i en række eksperimenter. De første anvender såkaldte eye-trackere til at undersøge, hvilke elementer af informationen der tiltrækker opmærksomhed, og hvilken effekt informationen har på folk. En af svaghederne ved samfundsvidenskabelige eksperimenter er ofte, hvorvidt resultaterne kan generaliseres til en bredere befolkning. Derfor følger vi op ved at gennemføre tre eksperimenter indlejret i spørgeskemaundersøgelser blandt et repræsentativt udsnit af danskerne, hvilket giver os mulighed for at undersøge om, resultaterne gælder for danskerne generelt. Ved at inddrage flere danskere får vi også mulighed for at undersøge, hvordan forskellige målgrupper påvirkes forskelligt af forskellige typer information. Samlet vil projektet sikre værdifuld viden om, hvordan folk får information om bekæmpelsesmidler, og hvordan man mest effektivt kan kommunikere om bekæmpelsesmidler.

The Perception and Communication of Risks of Pesticides and Biocides

How should you communicate if you want people to know the risks associated with the use of pesticides and biocides; and also wish to make them adjust their behavior accordingly? This is the question we contribute to answer through this research project that uses a pallet of different methods. In the first part of the project, we examine, through focus group interviews, where ordinary Danes get information about pesticides and biocides, how they perceive pesticides and biocides, including the risks associated with them, and how their information sources relate to their perception of the risks associated with pesticides and biocides. People have very different habits in relation to how much and where they seek out information in an everyday life filled with countless information channels, and they are also affected differently by the information they meet. Therefore, their perception of pesticides and biocides and the risks connected to them is both a question about where they receive their information and how they relate to this information. The focus group interviews will show which information channels and which individual factors are significant to include in the next part of the project. Afterwards, a survey among a representative section of the Danish population will examine if the results from the focus groups apply to Danes in general.

When the project has secured knowledge about where Danes meet information about pesticides and biocides and how they relate to and interpret this information, the next step is to examine how to ensure a communication about pesticides and biocides which attracts people's attention and reduces potential misconceptions, and which also changes people's intention in the direction where they follow the instructions from the authorities. We examine this in a number of experiments. The first ones use so-called eye-trackers to examine which elements of the information attract attention, and which effect this information has on people. One of the shortcomings of social science experiments is often whether the results can be generalized to a broader population. Therefore, we will follow up by carrying out three experiments embedded in surveys among a representative section of Danes, which provides us with the possibility of examining whether the results apply to Danes in general. By including more Danes, we will also be able to examine how different target groups are affected differently by different types of information. Collectively, the project will ensure valuable information about how people get information about pesticides and biocides, and how to most effectively communicate about pesticides and biocides.